

**Đời sống trong miền đất và kết quả của miền đất—
Hội thánh là đền thờ, tức nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời,
và là thành phố, tức vương quốc của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Phục. 12:11; 14:22-23; 16:15-17; 1 Cô. 14:26; Êph. 3:8, 18; 1:22-23;
2:21-22; 2 Cô. 2:10; Xuất. 33:14; Thi. 27:4; 46:4-5

- I. **Chúng ta cần thấy làm thế nào để sống một đời sống trong mắt Đức Chúa Trời mà sẽ làm chúng ta có thể vui hưởng Đấng Christ bao-hàm-tất-cả như được tượng trưng bởi miền đất tốt tươi—Côl. 1:12; 2:6-7a.**
- II. **Chúng ta cần sống một đời sống lao tác trên Christ, một đời sống vui hưởng Christ cách cá nhân hầu chúng ta có thể vui hưởng Ngài với nhau cách đồng chung dự vì sự xây dựng Thân thể Đấng Christ là đền thờ, tức nhà, của Đức Chúa Trời hằng sống—1 Cô. 3:16; 1 Ti. 3:15:**
 - A. Ý muốn của Đức Chúa Trời là để chúng ta vui hưởng Christ—Hê. 10:5-10; 1 Cô. 1:9.
 - B. Chúng ta phải tìm kiếm để vui hưởng Christ và kinh nghiệm Ngài trong mọi hoàn cảnh—Phil. 3:7-14.
 - C. Hễ khi nào đến các buổi nhóm để thờ phượng Chúa, chúng ta không nên đến tay không; chúng ta phải đến với hai bàn tay đầy dẫy sản phẩm Christ (product of Vietnam=sản phẩm Vietnam, không cần nói sản phẩm là Vietnam)—Phục. 16:15-17:
 1. Chúng ta phải sản sinh đủ Ngài để có phần thặng dư còn lại cho người nghèo và người cần dùng, cho các thầy tế lễ và người Lê-vi, và phần tốt nhất dành cho chính Chúa—15:11; 18:3-4; 12:11.
 2. Thờ phượng Đức Chúa Trời bằng với Christ là thờ phượng Ngài cách đồng chung dự với tất cả con cái Đức Chúa Trời bằng cách vui hưởng Christ với nhau và với Đức Chúa Trời—1 Cô. 14:26.
- III. **Nếu muốn là người đắc thắng, chúng ta cần lao tác trong Christ là miền đất tốt tươi của chúng ta, để đạt được Christ là sự vui hưởng của chúng ta:**
 - A. Mỗi buổi sáng, chúng ta phải dâng mình cách chân thành cho Chúa vì mục đích đơn giản là vui hưởng và kinh nghiệm Ngài—đc. Phil. 3:13-14.
 - B. Mỗi ngày, chúng ta cần dành thời gian ở với Chúa cách riêng tư và ẩn mật để có sự tương giao thân mật với Ngài—Mat. 14:22-23; 6:6; Xuất. 33:11a.
 - C. Chúng ta cần vui hưởng Chúa trong Lời mỗi ngày vào sáng sớm để có một khởi đầu mới mỗi ngày—Thi. 119:147-148.
 - D. Chúng ta cần xử lý các tội phạm cách triệt để để không có điều gì xen giữa chúng ta với Chúa—1 Gi. 1:7, 9; đc. Êxc. 1:22, 26.
 - E. Chúng ta cần duy trì sự tương giao với Chúa mỗi giây phút, sống một đời sống cầu nguyện—2 Cô. 13:14; Phil. 4:6-7; La. 3:5-56; đc. Mat. 11:25-26.
 - F. Chúng ta cần chuộc thời gian và dành sức lực để được dầm thấm và thấm dầm bởi Lời thánh của Đức Chúa Trời—2 Ti. 3:16-17; Côl. 3:16.
 - G. Chúng ta nên chuộc thời gian để được đổ đầy trong linh bằng cách luôn vui mừng, không ngớt cầu nguyện và cảm tạ trong mọi sự—Êph. 5:18; 1 Tê. 5:16-19.
- IV. **Chúng ta nhóm lại với nhau để trưng bày Christ mà chúng ta đã lao tác, Christ mà chúng ta đã vui hưởng và kinh nghiệm—Phục. 14:22-23:**
 - A. Sự thờ phượng thật của dân Đức Chúa Trời dành cho Đức Chúa Trời là khi mọi người đầy dẫy Christ, chói sáng Christ và trưng bày Christ mà chúng ta đã lao tác.
 - B. Chúng ta nên luôn có một điều gì đó để nói trong mọi buổi nhóm như một của lễ lạc ý cho Đức Chúa Trời và cho những người tham dự—1 Cô. 14:26:

1. Trước khi đến buổi nhóm, chúng ta nên tự chuẩn bị mình cho buổi nhóm với một điều gì đó của Chúa, hoặc là qua kinh nghiệm Ngài hoặc là qua sự chúng ta vui hưởng lời Ngài và qua sự chúng ta tương giao với Ngài trong sự cầu nguyện—đc. Khải. 1:20.
2. Sau khi bước vào buổi nhóm, chúng ta không cần chờ đợi và không nên chờ sự cảm thúc; chúng ta nên vận dụng linh và dùng tâm trí đã được huấn luyện của chúng ta để thi hành chức năng mà trình bày những gì chúng ta đã chuẩn bị cho Chúa vì sự vinh hiển và thỏa mãn của Ngài và những gì đã chuẩn bị cho những người tham dự vì lợi ích của họ—tức là sự soi sáng, nuôi dưỡng và xây dựng của họ—1 Cô. 14:31-32.

V. Mỗi ngày và mỗi giờ, chúng ta cần vui hưởng những phong phú lạ lùng, tuyệt diệu, không dò lường được, vô hạn và bao-hàm-tất-cả của Đấng Christ là miền đất tốt tươi—Êph. 3:8:

- A. Trong sách 2 Cô-rin-tô, miền đất tốt tươi đượm sữa và mật là chính Christ, tức hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, được ban cho chúng ta làm ân điển thần thượng để chúng ta vui hưởng—1 Cô. 5:7; 10:3-4; 2:14-15; 3:1; đc. 2 Cô. 1:12; 12:9; 13:14:
 1. Để kinh nghiệm những phong phú của Đấng Christ là miền đất tốt tươi, chúng ta phải được linh chúng ta thống trị, quản trị, chỉ dẫn, chuyển động và dẫn dắt—2:13.
 2. Để kinh nghiệm những phong phú của Đấng Christ là miền đất tốt tươi, chúng ta phải sống trong thân vị của Christ, hiện diện của Christ và trước mặt của Christ—c. 10; 4:6-7; 3:16-18; 12:2a:
 - a. Để sở hữu Đấng Christ là miền đất bao-hàm-tất-cả, chúng ta phải được quản trị bởi thân vị của Ngài, tức hiện diện của Ngài—Xuất. 33:14.
 - b. Vì Phao-lô sống trong thân vị của Christ nên ông kinh nghiệm Christ là sự không thay đổi (2 Cô. 1:17-20), là sự nhu mì và hiền hòa (10:1), là sự chân thật (11:10), là quyền năng (12:10; 13:4), là ân điển (c.14), và là Đấng đang phát ngôn trong ông (c. 3; đc. 2:17).
 3. Chúng ta nhận Christ là ân điển, tức thực tại của miền đất tốt tươi, qua công tác phá vỡ và cấu tạo của Thánh Linh, bởi đó mà bản thể bề trong của chúng ta được tái xây dựng bằng Đấng Tam Nhất Thần thượng—12:7-10; 13:14.
- B. Ở giai đoạn kinh nghiệm mà chúng ta vui hưởng Christ là miền đất bao-hàm-tất-cả thì đối với chúng ta, Christ thật to lớn vô hạn; Ngài là miền đất tốt tươi và rộng lớn, có các chiều kích là chiều rộng, chiều dài, chiều cao và chiều sâu—Xuất. 3:8; Êph. 3:18:
 1. Các chiều kích của Christ là các chiều kích của vũ trụ—đc. Côl. 1:16-17.
 2. Để lĩnh hội các chiều kích của Christ, chúng ta cần mọi thánh đồ.
 3. Kinh nghiệm của chúng ta về Christ phải trở thành ba chiều, giống như một khối lập phương:
 - a. Trong kinh nghiệm của chúng ta về Christ, chúng ta phải đi lui đi tới, đi lên đi xuống để cuối cùng kinh nghiệm của chúng ta về Ngài có thể là “khối lập phương” vững chắc; khi kinh nghiệm của chúng ta giống như vậy, chúng ta không thể té ngã hoặc bị phá vỡ.
 - b. Cả trong nhà trại lẫn trong đền thờ, Nơi chí thánh đều là khối lập phương có kích thước tương ứng là mười và hai mươi cúp-bít—Xuất. 26:2-8; 1 Vua. 6:20.
 - c. Đấng Christ là khối lập phương hoàn vũ và nếp sống Hội thánh ngày nay cũng là một khối lập phương.
 - d. Cuối cùng, toàn bộ Giê-ru-sa-lem Mới sẽ là Nơi chí thánh tức một khối lập phương đòi đòi, có ba chiều kích dài mười hai ngàn xta-đi-om—Khải. 21:16.

VI. Việc chúng ta vui hưởng những phong phú bao-hàm-tất-cả của Đấng Christ như miền đất tốt tươi đưa đến kết quả là Hội thánh là đền thờ, tức nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, và là thành phố, tức vương quốc của Đức Chúa Trời—Êph. 2:21-22:

- A. Miền đất ấy với đền thờ và thành phố là trung tâm trong kế hoạch của Đức Chúa Trời:
 1. Miền đất là chính Christ, còn đền thờ và thành phố là sự đầy đủ của Christ, tức Hội thánh, là Thân thể của Ngài—1:22-23; 2:21-22.

2. Đền thờ là vì sự biểu lộ của Đức Chúa Trời, và thành phố là vì sự thống trị của Đức Chúa Trời; điều này hoàn thành mục đích đời đời của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.
- B. Khi chúng ta vui hưởng Christ cách cá nhân trong đời sống hằng ngày vì sự vui hưởng Ngài cách đồng chung dự trong nếp sống nhóm họp thì Đức Chúa Trời đang ở giữa chúng ta và chúng ta là nơi cư ngụ của Ngài và vương quốc của Ngài:
1. Khi chúng ta vui hưởng Christ đến một mức độ nào đó thì buổi nhóm Hội thánh sẽ đầy dẫy Đức Chúa Trời và mọi hoạt động của buổi nhóm sẽ truyền tải và truyền phát Đức Chúa Trời cho con người hầu họ được truyền dẫn Đức Chúa Trời—1 Cô. 14:25.
 2. Khi vui hưởng Christ đến một mức độ nào đó thì chúng ta sẽ thuận phục lẫn nhau và uy quyền của Christ sẽ ở giữa chúng ta—Êph. 5:18, 21; 1 Phi. 5:5.
- C. Các phương diện chính về nhà của Đức Chúa Trời, tức nơi cư ngụ của Ngài vì sự biểu lộ Ngài, chỉ về sự hiện diện của Đức Chúa Trời (Nhà Đức Chúa Trời biểu thị Christ, hội thánh, Giê-ru-sa-lem Mới và linh của chúng ta):
1. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi có hiện diện của Đức Chúa Trời, đó là vinh hiển của Đức Chúa Trời (Thi. 26:8; 29:9), vẻ đẹp của Đức Chúa Trời (27:4, 8) và những phong phú của Đức Chúa Trời (36:8-9).
 2. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi có khả thi và có sự trả lời của Đức Chúa Trời—73:16-17; 3:4; 18:6.
 3. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi ẩn náu của chúng ta—27:5; đc. 31:2; 84:3.
 4. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi mà chúng ta được trồng, nảy nở và kết trái—92:13-14.
 5. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi có các suối nước—87:7.
 6. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi mà chúng ta được làm cho mạnh mẽ—68:35; 96:6.
 7. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi mà chúng ta được hòa quyện với Đức Chúa Trời—92:10.
 8. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi mà Đức Chúa Trời là phần hưởng của chúng ta—73:26.
- D. Các phương diện chính về thành phố của Đức Chúa Trời, tức vương quốc của Ngài để Ngài thống trị, chỉ về uy quyền của Đức Chúa Trời:
1. Thành phố Đức Chúa Trời là một thành phố mạnh mẽ, thành phố của vị Vua vĩ đại—31:21; 48:2.
 2. Có một dòng sông với các dòng nước làm vui mừng trong thành phố Đức Chúa Trời—46:4-5.
 3. Đức Chúa Trời được biết đến trong thành phố và là nơi nương náu trong thành phố—48:3.
 4. Nàng là nỗi khiếp sợ cho kẻ thù—cc. 3-6; 76:2-3.
 5. Nàng là sự hoàn hảo của vẻ đẹp—50:2.
 6. Nàng là mục tiêu của niềm vui thích tốt lành của Đức Chúa Trời—51:18.
 7. Các gai phán xét được lập nên trong thành phố của Đức Chúa Trời—122:5.
 8. Chúa từ nàng mà chúc phúc cho những người khác và từ nàng mà Ngài được chúc tụng—134:3; 135:21.
- E. Kết quả chung cuộc của việc chúng ta vui hưởng Christ như miền đất là sự hợp nhất thân thượng-phàm nhân của Đức Chúa Trời Tam Nhất với dân có ba phần được tái sinh, biến đổi và vinh hóa của Ngài như là nơi cư ngụ đời đời và vương quốc của Đức Chúa Trời—Khải. 21:3, 22; 22:5.